

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברכ"ב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גלין מס' 813 פרשת קרח תשפ"ג

ר"ח	אמ"ת	שבת	הדלקת נרות
21:03	20:28	19:11	יְרוּשָׁלַם
21:01	20:31	19:28	תל-אביב
21:05	20:33	19:23	חיפה
21:02	20:28	19:27	באר שבע

דבר ראש הישיבה

סודות הגלגולים

במשה רבינו התגלגלו ניצוצות הטוב שבהבל • ובקרח התגלגלו ניצוצות הרע שבהבל, בנוסף לניצוצות קין • במקום להתבטל לצדיק הוא מנסה להתגאות עליו • וזאת התוצאה

תצעק מהאדמה

על פי הדברים האמורים נוכל להבין למה עיקר המצטרפים לקרח היו משבט ראובן:

יעקב אבינו אמר לראובן (בראשית מט, ג) "ראובן בכורי אתה", יעקב רצה שראובן (שהיה בכור) יתקן את קין (שהיה בכור), ואם ראובן לא היה מחליף את המיטות של נשות אביו יכול היה לתקן ניצוץ קין. קרח פקח היה, הוא ראה את השורשים של הדברים, ולכן הוא לקח דווקא את דתן ואבירם, את און בן פלת ומאתיים חמישים ראשי סנהדראות דווקא משבט ראובן, כי הוא רצה להמשיך את כח הבכורה של ראובן לעצמו ולהשפיע לעצמו את בחינת קין הבכור.

ועונשו של קרח היה גם הוא מכון כנגד גלגול מקין, כי קין טמן באדמה את הבל ולכן התיקון של קרח הוא להיבל בתוך האדמה, ולעקוב משם 'משה אמת ותורתו אמת' [אז הוא כבר הבין שעליו להיכנס למשה רבינו...]. ועוד, לפי שקרח הוא גלגול קין שהטריח את האדמה לבלוע את דמי הבל, לכן האדמה נקמה בו ובלעה אותו.

קודם אמונת חכמים

מכל זה אנו לומדים שקרח ידע את סודות הגלגולים ושהוא גלגול קין וכו' וחשב בלבו שיוכל לזכות לתקנו, אבל טעה בנקודה שלא הבין שכל כוחו לתקן הוא רק בזכות משה, בזכות הצדיק, ולכן ירד לשאול חיים. לעומת יתרו שניסה לתקן את חטאו והתבטל לצדיק זוכה לתהילת עולם ולתיקון נפלא.

ומוסיף רבי נתן בליקוטי הלכות (ראש חודש הלכה ז אות לה), שכל מחלוקת קין והבל התחילה גם היא מחוסר באמונת חכמים: בזמן אדם הראשון לא היה עוד חכמים במי להאמין, ולכן היה על אדם הראשון להאמין בעצמו שבו היו כלולים כל הצדיקים בדורות הבאים, אך הוא פגם בכך שבמקום להאמין לעצמו נטה אחר דברי חוה אשתו והסכים לאכול מעץ הדעת. ומעצם פגם עץ הדעת התגלגל שקין והבל רבו ביניהם.

הלחץ שעלינו ללמוד מכך לחיים הוא שלא את הכל אנו מבינים, יש דברים נסתרים ששורשם בניצוץ ועיבורי נשמות, ועלינו רק ללכת בתמימות ופשיטות ולהאמין בצדיקים האמיתיים ובכך נזכה להתלכלל בהם ולזכות לעלות מעלה מעלה.

מ ובא בספר "מחשוף הלבן" לרבי יעקב אביחצירא זיע"א, שבמשה היה טמון ניצוץ מהבל בנו של אדם הראשון, ומובא בספרים שגם כל דור המדבר היו כלולים משלושים ושבע ניצוצות הקדושה של הבל. קרח, מאידך, לקח את חלק הרע שבהבל, שהם 308 חלקי הרע שהיו בהבל. והרמז לכך: אם נחבר גימטריא הבל [שלושים ושבע] לגימטריא קרח [שלוש מאות ושמונה] נקבל גימטריא משה [שלוש מאות ארבעים וחמש]. כי כל תיקונו של קרח היה לתקן בשורש את הש"נ ניצוצות הרעים של הבל אותן לקח. אותן ש"ח ניצוצות שהיה קין צריך לתקן הם הזוהמא שהנחש הטיל בחווה (שבת קמו, א) [ואף יש אומרים שרק קין נולד עם הזוהמא של הנחש], והוא שהתגלגל בקרח שהיה צריך לתקן את אותה זוהמא.

ומוסיף במחשוף הלבן, שכל זאת היה מתחילה, שבקרח היה את הרע שבהבל ובמשה הטוב שבהבל, ולכן הוא הבין שעליו להיכנס למשה, אך אחר כך התווסף בו גלגול קין, ולכן התגאה, כי אמר: עד עתה הייתי משועבד למשה, כיון שמשה נטל הטוב שבהבל ואנכי הרע שבו, עכשיו שקין [שהוא הבכור] התגלגל בי איני צריך למשה, ואדרבא אני הוא שראוי לטול את הכהונה...

קרח לעומת יתרו

אך האמת ממש לא הייתה איתו ולכן הוא איבד את עצמו בידו, כי היה לו להתבונן ולדעת כי מתחלה פגם קין פגם גדול במה שהרג להבל, וכעת עליו לתקן זאת ולא לנסות שוב להשתרר עליו. קין הרי הרג את הבל ברשות גדולה, וכעת יכול היה קרח לתקן את פגם קין, ותיקונו היה שלא לחלוק על משה, אך הוא לא תיקן זאת.

ולכן כתוב "קרח בן יצהר בן קהת", המילה קה"ת היא ראשי תיבות ת'ערוכות ק'ין ה'בל, כי היו בעניין קרח תיקונים נוראים בשורשים העליונים שנמשכו עוד מהסבא קהת, אך בעוונות הוא לא תיקן אלא עוד המשיך לקלקל.

לעומת זאת ראינו את יתרו שגם הוא היה מגלגול קין, והוא תיקן את חטאו כמו שכתוב בספר הגלגולים, שמאחר ויתרו היה גלגול קין, וקין הרג את הבל בקנאו על התאומה היתרה שנולדה עמו (ב"ר כב, ז), לכן תיקן זאת יתרו בתתו את ציפוריה בתו למשה.

מוקד הזמנות:
1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א אצלכם בבית

שמחה ואמונה בכל מצב

ידידו ומכיריו וכל מי שבא איתו במגע כבר יודעים שכאשר מוצאים את ר' יצחק נחום צריכים להיות שמחים, במידה ולא – מהר מאד הוא יעורר בעדינות במתיקות לשונו על המצווה גדולה שהרבי מלמד אותנו לחיות עימה.

במיוחד מה שיכולים ללמוד ממנו הוא הברחה ממחלוקת ולא לדבר על כל יהודי. את ר' יצחק נחום יכלו למצוא בכל חור בעולם, ובכל מקום ראה ולקח את הטוב. מכיריו לא זוכרים אותו בחיים מדבר או שומע לשון הרע כל-שהוא על שום יהודי.

אבא שלום ורודף שלום. הרה"ח ר' יצחק נחום אנשין זצ"ל

ניו וחסיד, אוהב שלום ורודף שלום, שומר פיו ולשונו ודובר שלום לכל זרעו, כזה היה רבי יצחק נחום אנשין זצ"ל בימי בריאותו ואף בימי מחלתו הקשה. מעולם לא התלונן והצליח לשמור על שמחה אמיתית בכל יום ובכל שעה.

בית ספוג בתורה

החודש הלך לעולמו מיקירי אנשי שלומינו דחסידי ברסלב בירושלים עיה"ק הרה"ח ר' יצחק נחום אנשין זצ"ל, והוא בן 70 שנה בפטירתו לאחר התמודדות עם המחלה הקשה.

הרב אנשין נולד ביום כ"ח אלול שנת תשי"ג, בעה"ק ירושלים, לאביו הרה"ח ר' משה נפתלי אנשין זצ"ל שהיה חזן נודע, ולאימו מרת רחל ע"ה. אביו ר' משה נפתלי אנשין זצ"ל (נפטר ב"א תמוז שנת תשל"ה) היה בנו של הרה"ח ר' שמואל מאיר אנשין זצ"ל, מגדולי חשובי אנ"ש בדור הקודם.

בילדותו למד בתלמוד תורה 'עץ חיים' בירושלים. בהגיעו לפרקו נישא לרעייתו בתו של הרה"ח ר' יוסף שווארץ זצ"ל, עמה הקימו בית נאמן של תורה ויראת שמים בדרך רביז"ל.

רבי יצחק היה תמים במעשיו וישר בדרכיו, כאשר התפילה הייתה מושג חייו. כך מצוינת לטובה שמירת פיו ולשונו באופן מיוחד. היה מהמתפללים הקבועים בכותל המערבי ובעיקר ב'קבר רחל' לשם היה מגיע תדיר, לרבות בתקופת חוליו אז המשיך להגיע ולהתפלל במקום הקדוש במסירות.

חיזק את הבריאים

באותה אמונה ובאותה דעת דקדושה סבל בדומיה וקיבל את ייסוריו באהבה, בתום וביושר, כשהוא מחזק עמו את כל סובביו ומשפחתו כי צדיק ה' בכל דרכיו וצורי ולא עוולתה בו, ואם כך רצון ה' הרי זה עצם הטוב ואין להרר אחר מידתנו אלא להחזיק עצמו באמונה, וכך קיום בו 'ותשחק ליום אחרון'.

לדאבון כל לב, אחרי ייסורים קשים הלך לעולמו, בהשאירו אחריו משפחה חשובה שהתמסרה אליו תמיד ובמיוחד בשנותיו האחרונות במסירות בל יתואר, בניס, חתנים ונכדים חשובים ההולכים בדרכי ישרים לתפארת בית אבות. ממרומים יליץ יושר בעדם ובמהרה נזכה לתחיית המתים ולביאת גואל צדק אמן.

מסע הלווייתו יצא מבית הלוויות שמגר, בהשתתפות רבים מאנשי שלומינו הע"י, לעבר הר המנוחות שם נטמן.

(מקור - ברסלב גלובל)

מזכה את הרבים

בכל חייו היה עניו וחסיד, אוהב שלום ורודף שלום, דובר שלום לכל זרעו, שומר פיו ולשונו באמת. התכלית היה נר לנתיבותיו, בכל עת מצוא חיפש לנצל את הזמן בכל מה דאפשר באמירת תהלים או בלימוד בספרים קטנים אשר תמיד היו אצלו. תמיד כשמצאו אותו היו נשמעים ממנו דיבורי אמונה ומרגליות של התחזקות ככזו מין חיות בבחינת 'הוא היה אומר', היה ניכר שעם דיבורים אלו הוא מחזק את עצמו זה עכשיו. התהלך בצדי דרכים בדרך תמימות ופשיטות בעבודת השם, קיים תמיד 'בכל דרכיך דעה'.

בכל השנים היה מסתופף בצילם של גדולי משפיעי אנ"ש שליט"א ושותה בצמא את דבריהם, כאשר הוא מזכה אחרים בכל מקום שהולך לשוח בחיזוק והתעוררות מתוך דבריהם.

החזיק עצמו בתמימות בקיום עצת העצות ההתבודדות והשיח לפני השי"ת, וזה מושג חיות לבבו.

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נהלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

מוקד המבצעים
למצטרפים חדשים:
02-623-1218

רבי נחמן עניק
לך ולילדים שלך,
חוזק נפשי
והעצמה...

תתפלל ותלמד

בפרשה זו משה רבינו מלמד אותנו את האמת: לא המדרש עיקר, אלא המעשה! תנסה לקחת קטורת, שאתה וודאי יודע את כל כוונותיה מהזוהר הקדוש וכתבי האר"י, ותיכנס למשכן בנסיון להקטיר אותה לפני השם. אתה תראה שהשם לא יקבל אותה למרות שביצעת אותה עם כל הכוונות, כי לא המדרש והמחשבות עיקר אלא מי שמקיים את התורה באמת ובקדושה, מי שמתקדש בקדושתו של הבורא ומרוחק מתאוות העולם הזה.

אבל מי שמגביר את תאוות גופו על נשמתו וסומך על תורתו שתציל אותו מהגיהנם, שילמד רגע בגמרא (סנהדרין צא, ב) ש"שמים" זו הנשמה ו"ארץ" זה הגוף, ולא יתפלא אם עונשו יהיה להיכנס עמוק עמוק בתוך האדמה. אולי שם הוא יחשוב שוב ויבין שהעיקר זה הנשמה.

...

אבל זה לא לעד, לא לנצח. במדרש רבה בפרשתנו (יח, יג) מובאת דעה שעדת קורח עתידים לעלות, כי עליהם נאמר "ויאבדו מתוך הקהל", ובתהילים כתוב "תעיתי כשה אובד – בקש עבדך", כשם שאת השה האובד יבקש השם ויחפשו – כך עדת קרח יחפשו ויתבקשו לעלות מן השאול.

כתוב פה דבר אדיר: אם עדת קורח ירצו לצאת מהבור העמוק שבאדמה אליו הם הכניסו את עצמם, הם יצטרכו את ספר התהלים, שהוא בדיוק האנטייתה שלהם, להיות יהודים שצועקים להשם אבא'לה שבשמים, תעיתי כשה אובד, בקש את עבדך! אבא, אני רוצה להתקרב אליך!

כך מתקנים את פגם קרח שרצו רק תורה יבשה בלי מעשים טובים וקשר תפילתי אמיתי אל הבורא: התבודדות, כיסופין, תפילה מעומק הלב, כך גם התורה נחשבת לסם חיים ומחייה אותנו לאורך כל הדרך.

(ליקוטי הלכות אומנין ד אהרן לה)

מעתי שבחב"ד נוהגים לברך את האב המאושר כשנוולד לו בן: "שיהיה צדיק ולמדן".

כולם מבינים שאין דבר כזה צדיק לבד שאינו למדן, כי אדם שלא יודע הלכות אינו יודע להתנהג כרצון השם, "לא עם הארץ חסיד". אבל אנשים פחות זוכרים שלמדן בלי חסיד גם כן לא עובד, כי הלומד תורה שלא כמו צדיק הרי היא נעשית לו סם המוות.

הרבה פעמים יש אנשים שלא כל כך זכרו זאת ולמדו בלי מדי הרבה יראת שמים, ואנשים רואים את הלמדנות שלהם ומתפעלים, "הוא יודע את כל הש"ס", "הוא ממש יודע את כל כתבי האר"י בעל פה", "לא נוכל למצוא שורה בזוהר שאינו יודע", ולכן הם מכבדים אותם ושומעים בקולם. ואותם למדנים מנצלים את ההזדמנות וחולקים ומתלוצצים על חבר'ה רציניים באמת שגם לומדים לשם שמים וגם מתפללים בכונה ומקיימים מצוות לכבוד הבורא, בעוד שהם עצמם ממש לא מתפללים ברצינות והרבה מחייהם מתבזבז על רדיפת כבוד וכסף.

אבל קורח לא מוכן לקבל את החיבור הזה. "מי אמר שכל למדן צריך להיות צדיק? כולם שמעו בסיני את עשרת הדיברות, כולנו חכמים וכולנו יודעים את התורה, וזה העיקר!".

אתה מסתכל עליו ולא מאמין למשמע אזניך: אתה טוען שכולם שמעו את עשרת הדיברות מפי הקב"ה, אבל אתה חושב לרגע שאתה מקיים אותן בדבקות ובאמת כמו משה רבינו?

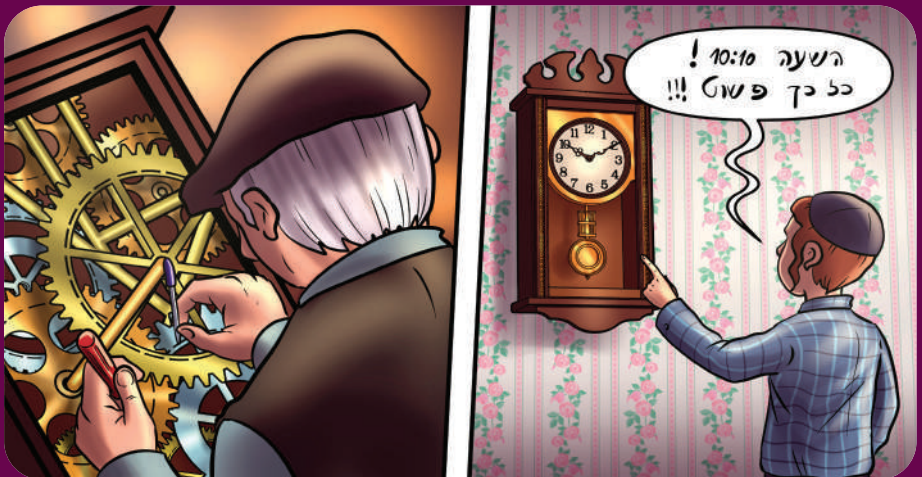
והוא לועג לך בפנים: "מה אתה מבלבל בשטויות, העיקר זה ללמוד ולהבין את הלימוד כמו שצריך, על קיום המצוות נדבר פעם אחרת..."

הוא עושה את אחת המחלוקות הגרועות בעולם; הוא מחלק בין למדן לצדיק!

...

לצעיירי הצאן

וכסיל לא יבין את זאת

סודות עמקים היו טמונים בניצוצי נשמותיהם של משה רבנו וקרח, וקרח עשה הרבה חשבונות אך נכשל מכך מאוד. הלקח שעלינו ללמד מכך לחיים הוא שלא את הכל אנו מבינים, יש דברים נסתרים ששרשם בניצוצי ועבורי נשמות, ועלינו רק ללכת בתמימות ופשיטות ולהאמין בצדיקים האמתיים...

מתוך מאמר ראש הישיבה

עַרְבוֹת מוֹל עַרְבוֹת

75 שנים לפטירת הרב מטעפליק זצ"ל - שב"ק כ"ח סיון תשפ"ג - כ"ח סיון תש"ח

אם אפרוש לעיני הקוראים את מלוא גאונותו של הגאון רבי שמשון אהרן פולנסקי, הטעפליקער רב, יחשובני כמתעתע. לא מדובר ביהודי שחי לפני מאות שנים, ישנם עוד כאלה שזוכרים את דמותו, וידעתו את התורה חצתה כל גבול והגיון אנושי.

אך כבר למדונו רבותינו שלא המדרש עיקר אלא המעשה בעבודת השם בפועל, וכפי שאמר גדולי הדורות, וכמדומני שכך אמר רבי שמשון אהרן בעצמו בהתרגשות: פעם חשבתי כי חכמה גדולה להגיד פלפולים בש"ס ופוסקים; כיום אני יודע שאין כמו להרנין ליבו של עני ולשמח לב אלמנה!

סיפורנו התרחש בירושלים של אז, שהיתה מלאה בחכמים וסופרים ויותר מכך בעניים מרודים.

חודש תשרי הוא חודש עמוס בהוצאות אף לנו בדור השפע, וקל וחומר לעניי אותה תקופה שבקושי הצליחו לשרוד את היומיום וכעת היה עליהם לדאוג להוצאות שבת-חג-שבת-חג. דוגמה מצוינת לעניות ניתן למצוא במעונו של

הרב מטעפליק עצמו, שלמרות גדולתו התורנית הנודעת המשיך להתגורר בדירה שפלה שאל חדר השינה שלה ירדו בשבע מדרגות שבורות ואת החלונות החלודים לא יכלו לסגור אף בימות הקור. המים שהציפו אותה בימי החורף העניקו לה את התואר "דירה עם מקווה" בפיו השנון של הרב מטעפליק...

אך השמחה הגדולה השוררת ברחובה של עיר מגרשת כל דאגה ועצבות. דוכנים מלאים בפרחי נייר וקישוטים מקוריים, שולחנות מאלתרים עמוסים ערבות טריות שהגיעו הישר ממוצא, וגם דוכני אתרוגים ולולבים לאלו שעדיין לא הספיקו לקנות וחזכו לרגע שלפני האחרון, כשהמחירים יורדים במקצת.

רבי רפאל הכהן קוק [בעתיד רבה של טבריה] עמד בסוכתו על כסא ועסק בסיכוח אחרון של ענפי הדקל, כשלתפע נכנס בנו הקטן ואומר כי הרב מחכה לו בדלת.

רבי רפאל איך אל הדלת כשמוחו מחשב ומנסה להבין איזה רב אמור להזדמן לפתחו כעת, ואולי הוא סתם יהודי האוסף כספים שזקנו הארוך הטעה את בנו לחשוב שהוא רב חשוב, אך בהגיעו אל פתח הבית ראה את הרב הנערץ מטעפליק עומד בפתח בסבלנות.

"מה הקרה את הרב אל ביתי?" שאל רבי רפאל בחוסר נעימות, "הייתי מגיע אל הרב אם הייתי יודע שהרב מחפש אותי..."

הרב הניף את ידו בביטול. "לא זו הבעיה. הבעיה היא שרק היום נודע לי על יהודי תלמידי חכם המתגורר פה בעיר שביטו ריקם ופשוט אין לו מאומה להתחיל את החג!". חזקה על הרב ששמוע כל כך רק היום, כי אם היה שומע מן אדם, כשעוד היו פרוטות מעטות בביתו, הרי הן היו עשות את דרכן לכיוון ביתו באותו הרגע.

רבי רפאל לא הבין למה הרב חושב שהוא ה"גביר" שיכול להוציא את האביון ממצוקתו, אך הרב מטעפליק לא הותיר לו זמן רב לחשוב: "לא הרבה זמן נשאר לנו עד החג, עלינו למהר ולאסוף לפחות סכום מינימלי עבורו".

רבי רפאל נבוך: "עכשיו? בזמן כה לחוץ? עוד לא הספקתי לתלות נוי בסוכתי, ואף ערבות עוד לא הספקתי לבחור... כמדומני שכעת מאוחר מדי לעסוק בכך..."

גאון גם בדקדק. פניו המאירים ומצבתו של הגאון מטעפליק

אש נדלקה בעיני הרב מטעפליק והוא אמר בסערה: "וכי איכפת לו להקדוש ברוך הוא אם לא יהיו לנו ארבעה מינים מן המובחר? הרי אפילו אם לא יהיו לנו כלל, חזקה על אנשים שכמונו כי נקיים את המצווה בשלמות, נשיג איכשהו את ארבעת המינים מאחרים ונברך עליהם.

"אך אם אותו עני בן טובים ישב בסוכתו רעב ומדוכא ויוזיל אף דמעה אחת, הלא הקדוש ברוך הוא יבכה יחד עמו!" - - -

הדברים החמים המיסו כליל את ליבו הטהור של רבי רפאל ויחידיו יצאו לקבץ כספים לשמח את ליבו של אותו יהודי ואת אביו שבשמים.

(מקור: מרביצי תורה מעולם החסידות ח"ז)

רבי שמשון אהרן פולנסקי זצ"ל, הרב מטעפליק

נולד: תרל"ו, ואהלין שבאוקראינה.

על העדה: כבן 20 התמנה לרב העיר מידובה.

ברסלב: לאחר 5 שנים עבר לכהן בעיר טעפליק,

שם התיידד רבות עם חסידי ברסלב בעיר

ואף התפלל בבית מדרשם.

מורה מורנו: בשנת תרפ"ב עלה לארץ, וכאן היה רבם

של כל גדולי ההוראה: הגר"ז אוירבאך, הגר"ש אלישיב,

הגר"ש וואזנר, ועוד.

נפטר: כבן 72.

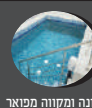
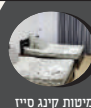
על כל איחור של אברך לכולל שבראשותו הוריד ממשכורתו סכום נכבד. התלוננו לפניו: "למה להוריד כל כך הרבה על איחורים? הלא לאברך יש סיבות רבות לאחור!" אמר להם בחיך: "ישנן כל כך הרבה סיבות שלא להגיע בזמן, אני רוצה שתהיה לפחות סיבה אחת להגיע בזמן..."

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה מפותר

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לציון

רצוי שיהיו הרבה עשירים, שיהיה קהל מכובד בקבלת הפנים...

...

היה פעם יהודי בן שבעים שאביו עדיין היה חי, ובאזכרת נשמות ["יזכור"] כשנאלץ לצאת מבית הכנסת, אמר לאביו: "ראיתי עכשיו ילדים קטנים יוצאים מבית הכנסת, ואני מוכרח לצאת עמם... אילו בושות! והכל בגללך אבא!"

...

ישנם שנותנים צדקה לעני בקול רעש גדול, כך שהעני שמח על הכסף אך מתבייש מהבזיונות שנגרמו לו. על כך מתפללים אנחנו להשם: "לך השם הצדקה", זכות הצדקה תעלה לשמים מקום שבתך, אך "ולנו בושת הפנים", שבושת הפנים שגרמנו לעניים תישאר בארץ ולא תעלה לפני כסא הכבוד לקטר עלינו...

...

יהודי נכשל פעם בעבירה ובא למהר "שמלובאוויטש לבקש תיקון, אך מאחר והתבייש להתוודות בפניו אמר להבי כי חברו עשה את העבירה ושלו לשאול עבורו מהו התיקון. אמר המהר"ש: "מתפלא אני על חברך; אם מתבייש הוא הלא יכול הוא לבוא בעצמו ולומר כי חברו שלח אותו..."

מורת רוחו של רבי אלחנן ווסרמן, הסבירו לו מקורביו שכשהוא מגיע לארה"ב לצורך גיוס משאבים לישיבתו עליו לקבל בדומיה את הכבוד שיוערף עליו בטקסי קבלת הפנים בכל מקום אליו יגיע. "בלי כבוד אין כסף" הסבירו המקורבים.

אמר רבי אלחנן במרירות מחיכת: "לכאורה, לשם מה בכל מקום אליו אני מגיע עושים לי "קבלת פנים" מחודשת, בניו יורק ובשיקגו, בבולטימור ובניו ג'רזי, הלא קיבלו כבר את פני בכניסה לאמריקה?"

"אלא שכבר כתוב בגמרא (ברכות ו, ב) "כיון שנצטרך אדם לבריות פניו משתנות ככרום", ואני הלא כעת מחזר על הפתחים ונזקק למתנת בשר-ודם, הרי שפני משתנות בכל פעם מחדש, ומן הדין שיקבלו את פני שוב ושוב, שהרי "פנים חדשות באו לכאן"..."

...

רבי יוחנן מרחמסטריווקא היה אומר בדרך צחות כי לפני ביאת המשיח צריך שיהיו גבירים ועשירים רבים, וזאת משום שכאשר יגיע המשיח כולם ירוצו למקווה ולאחר מכן לבית הכנסת לחטוף עוד דף גמרא או פרק תהילים לפני הפגישה עם המשיח, שלא ייראו בפניו בבושתם.

ומי יבוא לקבל את פני המשיח, שלא יישאר לבד? הלא הם העשירים, שהלא "עשיר יענה עזות" והם ילכו מעדנות ללחוף את ידו ולקבל את פניו. ומשכך

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

הפלא שהולך בכל העולם

החסידי שמזמינות אותי לבוא ולהסביר מתורת רבנו.

"הספרים נמכרים לכל העולם, האמרות של הרבי שייכות לכל הדורות. רבנו כתב דברים רבים, למשל בעניין תפילה של התבודדות אמר שזו 'דרך כבושה לרבים', שכולם יתנהגו כך. שיהודי יידע שכמו שהוא מניח תפילין כל יום, כך צריך הוא להשיח את ליבו לפני הקב"ה.

חיוק ואמונה בכל עם ישראל. הגרא"מ קעניג עם הגרא"ל שטיינמן

"זהו הפלא שרואים בעיניים. אני הולך במירון ורואה שני יהודים פשוטים שפותחים ליקוטי מוהר"ן וזה 'מדבר' אליהם. מאידך, רואים יהודים תלמידי חכמים שמתעמקים ונלאים מהבין. בודאי שיש הבדל, אבל כל יהודי מרגיש קרוב אל הספר. כל יהודי מוצא עצמו בליקוטי מוהר"ן!"

(בשיחתו לחברי מערכת מגזין "ניצוצות", מגזין ניצוצות שבט תשע"ט)

רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א "אמר הרה"ח רבי אליעזר מרדכי קעניג זצ"ל, "שלכל אחד יש את השכל הפרטי – לאחד יותר גדול ולאחד יותר קטן; וכולם באים אל הצדיק שהוא השכל הכללי, ואם באים כולם ביחד אל השכל הכולל זה עושה שמחה, 'אור צדיקים ישמח', באים לקבל תיקון מרבינו.

"רבנו הכניס אור גדול, תקווה, חיוק ואמונה בכל עם ישראל, בכל הזמנים והמצבים, היחיד והרבים, להיות בחוזק באמונה. ורואים שהדברים נקלטים בעם ישראל!

"הגענו למצב שכל עם ישראל לומד את הספרים, גם ביישובת הליטאיות. אין מקום שלא מתעניינים ולומדים את הספרים של רבינו ושל ההולכים לאורו. אני יודע באופן אישי על עשרות ישיבות שאינן נמנות על הציבור

פתגם השבוע

נשמת ילד ונשמת מבוגר שווים, כי שניהם חלק אלוך ממעל

מתוך הספר 'פיקודן משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שמרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א נתן בת-בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת שאוק להצלחת משפחת שרון להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

התהליך החיובי (מאמר א')

משתנה לטובה ועוזב את עיסוקי ידיו השליליים לטובת מעשי חסד וכו', אבל עדיין הרגלים רעים שהשתרשו אצל כל אחד ובפרט אצל ילד לא עוזבים אותו לחלוטין בבת אחת, זהו עניין של תהליך.

לא קורה ברגע

ובעצם, כשאנחנו הורים ומחנכים כאחד ניגשים לטפל במעידה של הילד, אנו מגיעים עם תחושת הכישלון, שבעצם שום דבר לא השתנה, הים אותו ים והילד אותו ילד, לא הועלנו שום דבר בכל מה שעשינו וכו'. והכי נחמד, שאנו משדרים את זה לילד במשפטים אהובים במיוחד כגון: "נו מה יהיה כבר איתך", "מתי תגדל כבר", והמחמירים פולטים בתסכול: "טוב אתה חסר תקנה!!!".

דברים אלו, ובעיקר האמונה במה שהורים אומרים, משדרים לילד שהוא באמת חסר תקנה, וזאת למרות שבאמת הוא החליט להשתנות ולהיטיב את דרכו, רק שקשה לו עדיין להתהפך מהיפך אל היפך, אבל הוא מאמין יותר להוריו שמשדרים לו שהוא חסר תקנה מאשר לצד הטוב שבו שאומר לו שהוא כן יכול.

והסכנה היא ברורה ומידית, ולא יעזור להוריו לאחר מכן שום דיבור מפייהם שהם מאמינים בו וכו', כי הרי האמונה שלהם בו תלויה רק ב-100% הצלחה שלו, וזה לוקח זמן ולא קורה ברגע, כך שהוא בין הפטיש לסדן!

אני רואה את מאמצייך

עלינו לשנות את הראש שלנו ביחס לילד/תלמיד, ולהאמין שיש עניין שיתהפך הכול לטובה (רבנו הק'), ושדברינו וחזיקונו בוודאי פעלו מסילות בלב התלמיד, רק שזה עניין של תהליך וזמן. ננצח את היצר הרע רק אם נשדר לו גם בעת כישלון את המשפט האמיתי: ברוך ה', אני רואה אצלך שינוי לטובה, ואני בטוח שהרמת הידיים שקרתה לך הייתה מעידה יד פעמית ואתה כבר תשוב למסלול הנכון כפי שאני רואה אצלך לאחורונה! או: ניכר הכאב שלך במעידה המיותרת הזאת, וזה מעודד אותי, וכן הלאה והלאה. והעיקר שלא רק נאמר זאת אלא באמת נאמין בזה, וזה יעבור מלב אל לב ויעזור לתהליך להתקדם כראוי.

עשה בראש כולל שהחזיק בראשו רכב הסעות אשר בו נהג להסיע את האברכים מביתם לכולל. כעבור תקופה הרכב עשה את שלו והחל "לזייף": האט את הנסיעה מנסיעה לנסיעה, המזגן פסק מלפעול, והאברכים סובלים מדי יום. כל ניסיונותיהם לשכנע את ראש הכולל שיטפל במכוניתו עלו בתוהו, הוא טען שזה בזבז כספי הקדש, גזל זמן ועוד תופיני סברות... יום אחד שמעו האברכים שראש הכולל ייעדר מהעיר למספר ימים והחליטו לעשות לו הפתעה: הם לקחו את הרכב למוסך, החליפו את המנוע, הכניסו גז במזגן, ובקיצור: חידשו את הטרנטה לרכב מחודש.

ראש הכולל חזר מחופשותו ומתחיל את נסיעת הבוקר עם האברכים, וכרגיל באיטיות מזעזעת. בדרך פונה אליו אחד האברכים בבקשה: "אולי מרן ילחץ קצת יותר על הגז?". הסתובב לו ראש הכולל בתמיהה ושאלו: "למה שאלחץ על הגז? הרי המכונית הזו לא יכולה לנסוע במהירות שעולה על מהירות הבזבז!". "אולי בכל אופן?" מתעקש האברך, "תנסה" מחרה אחריו אברך נוסף, "מה כבר יכול להיות?".

ראש הכולל נענה לבקשה, לחץ על דוושת הגז והלא יאומן אירע: הרכב האיץ ונסע במהירות כזאת וכזאת. מסיף אחד הנוסעים ומבקש מראש הכולל: "אולי כבודו יפעיל את המזגן?". "נו באמת, מה עובר עליך", ענה הרב, "הרי המזגן שבק חיים מזמן!". "אולי בכל אופן?" מגיב האברך, וראש הכולל פותח בהיסוס, ולפתע ניסי ניסים: המזגן פולט קור!

"הו הא" המהם ראש הכולל, "זהו יום של ניסים, הכל הולך טוב!". ...וכל הנוסעים מבליעים חיוך.

מאמינים בו או לא?

את המעשייה המשעשעת הזו סיפרו בעלי המוסר כמסר לתקופה שאחר חג השבועות בו קיבלנו את התורה ובעצם חידשנו את המוח מחדש, אבל לאחר מכן אנחנו ניגשים באותו חשש ללימוד התורה, באותן מוסכמות, באותן חולשות, ומנסים בהיסוס מעט להתרומם. מובן מאליו שאי אפשר להתחדש כך בעבודת ה'. עלינו להאמין ולהפנים באמונה שלמה שחג מתן תורה השפיע עלינו לטובה, ואנחנו לא מי שהיינו לפני כן בשום צורה ואופן.

בעולם החינוך, הן בתוך המשפחה וכן במוסדות, אנו נתקלים בזה יום יום והדילמה אמיתית: מצד אחד אנחנו מעוררים את ילדינו/תלמידינו באופן רציני ביותר להתחיל מחדש בהתנהגות נאותה, מתפללים על זה ומאמינים באמת שיש סיכוי לשינוי אמיתי, ומאידך גיסא אנחנו ניגשים לילד כשבת מודע ולפעמים אף בגלוי אנחנו נמצאים אתו באותה התחלה.

כמשל ניקח ילד שהיה רגיל להכות את חבריו. התפללנו עליו, דיברנו אתו, הענשנו אותו, מבצעים וכו', פעמים רבות גמלה בליבו של הילד ההחלטה שהוא

בית הדין פועל במסגרת חוק הברורות (תשנ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמעמדתו לספק צדק מהיר ונגיש.

בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשיבועת רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתיבועות נזיקין, נזקי שכנים, סדרות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, ערבות צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למומנות
"נחלי המשפט"

בית דין אזורי לדיני ממונות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומטסים

ברשות האב"ד
הגאון הרב שלמה סייסה שליט"א
הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א
(מ"ד ודין, ראש שיבת נחלי נצח)

079-6976396